

11 Μαΐου 2020

Αγίου Ιωάννου της Κρονστάνδης: Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι (2)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Χαριτωμένες παραινέσεις](#)





Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης (1829-1908).

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=494176>

Μακάριοι κι ευτυχισμένοι λοιπόν είναι εκείνοι που νιώθουν την πνευματική φτώχεια τους, εκείνοι που λογαριάζουν για τίποτα τον εαυτό τους, γιατί η βασιλεία των ουρανών είναι δική τους.

Η ουράνια βασιλεία του Θεού ήταν κάποτε στις καρδιές των ανθρώπων είπε ο ίδιος ο Κύριος.

Μετά όμως, σαν συνέπεια της πτώσης των προπατόρων μας που παράκουσαν την εντολή του Θεού και υπάκουσαν στον πειρασμό, το διάβολο, η βασιλεία των ουρανών απομακρύνθηκε από τις καρδιές των ανθρώπων και τότε άρχισε να κυριαρχεί εκεί η αμαρτία κι ο υποκινητής της.

Ο άνθρωπος, εκεί που ήταν ουράνιος, αιχμαλωτίστηκε από το διάβολο κι έγινε επίγειος, εγκλωβίστηκε στην εγκόσμια ματαιότητα.

Οι απλοί άνθρωποι έγιναν πονηροί, οι καλοί έγιναν κακοί, οι ταπεινοί υπερήφανοι, οι αγνοί αμαρτωλοί.

Άνθρωποι που πριν ήταν δυνατοί για κάθε αγαθό, άγιο κι αληθινό, τώρα έγιναν αδύναμοι, δεν μπορούν να κάνουν τίποτα καλό.

Αγωνίζονται να διαπράξουν κάθε πονηρό έργο, για να δικαιωθεί η Γραφή που λέει «Ότι έγκειται η διάνοια του ανθρώπου επιμελώς επί τα πονηρά εκ νεότητος αυτού» (Γεν. η' 21).

Μόνο η πνευματική φτώχεια και η σοφή ταπείνωση μπορούν να φέρουν τη βασιλεία του Θεού στις καρδιές των ανθρώπων.

Διαφορετικά, όπου υπάρχει υπερηφάνεια κι αυτοεκτίμηση, η ουράνια βασιλεία απομακρύνεται.

Όλοι εκείνοι που τελικά ευαρέστησαν στο Θεό, σ' αυτή τη ζωή είχαν διακριθεί για την πνευματική τους φτώχεια.

Ο ίδιος ο απόστολος Παύλος, αποκαλεί τον εαυτό του πρώτον ανάμεσα στους αμαρτωλούς.

Το ίδιο κι ο απόστολος Ιάκωβος, συγκαταλέγει τον εαυτό του ανάμεσα στους αμαρτωλούς.

Το ίδιο και ο απόστολος κι ευαγγελιστής Ιωάννης.

Και ποιοι ήταν οι απόστολοι;

Ήταν οι ζωντανές κατοικίες της Αγίας Τριάδας, τα στόματα του Αγίου Πνεύματος, φίλοι του Χριστού και πάνω απ' όλα άγιοι άνθρωποι.

Αν εκείνοι λοιπόν λογάριάζαν τόσο ταπεινό και τόσο αμαρτωλό τον εαυτό τους, τότε τι να σκεφτούμε και τι να πούμε για μας;

Αν είμαστε απόλυτα ειλικρινείς πρέπει να ομολογήσουμε με επίγνωση πως είμαστε μια αμαρτωλή μάζα, βρωμερά καταγωγή των παθών, ξένοι προς κάθε αρετή, πνευματικά ταλαίπωροι, φτωχοί, τυφλοί και γυμνοί.

Δε θα πρέπει τότε να ικετεύουμε ακατάπαυστα τον Κύριο να καθαρίσει με το Άγιο Πνεύμα τις ψυχές και τα σώματα μας από κάθε μολυσμό των παθών και να μας γεμίσει με τη γλυκύτητα των αρετών και το Πανάγιο Πνεύμα;

Εκείνοι που θέλουν ν' αποκτήσουν πραγματική και βαθιά ταπείνωση πρέπει να ψάχνονται μέσα τους όσο πιο συχνά μπορούν.

Αν κοιτάξουμε ειλικρινά μέσα μας με τα πνευματικά μας μάτια, χωρίς την επίδραση των παθών και δούμε όλους τους αμαρτωλούς λογισμούς, τις αισχρές επιθυμίες, τις προθέσεις και τις πράξεις μας, από τη νεανική μας ηλικία ως σήμερα, θα διαπιστώσουμε ότι κολυμπάμε μέσα σ' ένα ωκεανό αμαρτίας.

Απόσπασμα από το βιβλίο Αγίου Ιωάννου της Κρονστάνδης, «Οι Μακαρισμοί. Δέκα ερμηνευτικές ομιλίες», επιμέλεια, Πέτρος Μπότσης, μετάφραση Ελένη Μουντενίτσα, Αθήνα 2005.